

Stuurmanskunst

In februari betoogde ik “Je hebt zoveel aan een vereniging als je erin stopt. En dat vermenigvuldigd met de contacten en marktinzichten die je opdoet. Je hebt dus altijd winst van je vereniging, want brengen is halen en je hebt zo altijd winst.” Daar kan ik nog iets aan toevoegen: naarmate een vereniging beter geleid wordt, valt er natuurlijk ook meer te halen. En te brengen! De afgelopen zeven jaar onder de deze maand afzwaaiende directeur Rard Metz hebben dat bewezen.

De VOM en de EGL zijn twee geheel verschillende organisaties. Een overeenkomst is, dat ze zich beiden op oppervlaktetechniek richten, de VOM in de breedte en de EGL op het segment industriële lakverwerking. Een verschil is, dat de VOM vooral een bedrijvenvereniging is, overigens ook met een klein aantal persoonlijke leden en ereleden, en de EGL een personenvereniging. Een overeenkomst is, dat beiden vanuit een groter secretariaat draaien: de VOM zit als zelfstandige, onafhankelijke organisatie bij de Metaalunie, de EGL houdt kantoor bij het onderzoeksplatform DFO (Deutsche Forschungsgesellschaft für Oberflächenbehandlung). Die DFO heeft daarmee via de EGL-leden allerlei ingangetjes bij bedrijven, waarmee de kip/ei-situatie doorbroken wordt dat een bedrijf de waarde van de DFO pas leert kennen als het al actief is binnen de DFO. Een overeenkomst is verder, dat beide organisaties een vereniging voor-en-door de leden proberen te zijn. En daar slaagt de VOM eigenlijk veel beter in...

STELLING INNEMEN

Een gigantisch verschil is het verwachtingspatroon: van de VOM wordt ook verwacht dat het een wal opwerpt tegen de Brusselse en Haagse regelgeving. De term ‘regelgeving’ bevreemdt mij dan: je geeft toch iets dat je een ander gunt? Ik zou het eerder ‘regelstelling’ noemen: je stelt de regel en de ander moet dat maar accepteren. Je neemt met die regel ook stelling voor of tegen een bepaald fenomeen, zoals vervuiling, fraude of diefstal. Dus het is ook een echte ‘regelstelling’, als een stelling in een militaire verdedigingslinie. Dat kan heel welkom zijn: deze drie voorbeelden tonen dat er zeker goede regelstelling is. Als die democratisch tot stand komt, dus met bescherming van minderheidsstandpunten, de mogelijkheid verantwoordelijken periodiek weg te stemmen en de consensus dat je je neerlegt bij een democratisch genomen besluit, moeten

Zoals deze laarzenborstel aantoont, betekent in egelstelling gaan staan niet dat je niet meer als voetveeg behandeld wordt...

we ons eraan houden. Dan moeten het wel uitvoerbare en zeker niet strijdige regels zijn. En daar mag de VOM dan voor zorgen, voor die habbekrats aan contributie. Desnoods moet andermans ‘regelstelling’ als het ware ingenomen worden, alsof het een heuse commando-actie betreft met parachutisten, kneedbommen en verf op je gezicht.

GEEN OORLOGSKLEUREN

Dat wordt van de EGL allemaal niet verwacht. Geen verf op ons gezicht, geen belangenbehartiging. Wij hoeven alleen maar technische bijeenkomsten en beroepsdocentendagen te houden, en stukjes te schrijven in de Besser Lackieren (uitgeverij Vincentz Network) en Oppervlaktetechnieken. En het beroepsbeeld Verfahrensmechaniker Beschichtugstechnik in goede staat te houden (Industrieel Lakverwerker, dit jaar tien jaar erkend door de Duitse overheid en het grootste wapenfeit van de EGL). In Karlsruhe werd in april op de Paintexpo bijvoorbeeld het vraagstukkenboek gelanceerd, bij partner Vincentz Network. Een nieuwe mijlpaal in eigenlijk óók een vorm van belangenbehartiging: zorgen voor een goede kennisin-

frastructuur en toerustingsmogelijkheden voor je achterban.

Een mens kan niet álles. Een secretariaat met meerdere mensen ook niet. Maar als ik dan kijk wat er onder directievoering van Rard Metz, die ons deze maand helaas gaat verlaten, bij de VOM allemaal gerealiseerd is, en hoeveel de kleine bezetting presteert, dan zeg ik: een vereniging is meer dan het schakelpunt van halende en brengende leden. Wat mij altijd is opgevallen: Rard gooit nooit de kop tegen de krib, en rolt nooit lange tenen van de haspel. Redelijk redenerend vanuit doelstellingen, maakt hij - na anderen te hebben laten uitspreken -, ons punt. En haalt daarmee des te meer binnen voor ons vakgebied!

De Tuinbranche Nederland haalt hier een echte kei in verenigingsmanagement binnen. Ik hoop dat de VOM erin slaagt wederom zó in de roos te schieten met het invullen van deze belangrijke post, als zeven jaar geleden. Rard: het ga je goed in Woerden, zet daar de tuin ook maar in bloei!